

Sygn. akt II CSK 812/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.
przeciwko M. G., D. G. i małoletniej N. G.

o zaprzeczenie ojcostwa,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej M. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 29 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do Sądu Najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżąca wskazała na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Zaskarżone skargą kasacyjną orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100). W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Okręgowy. Przypomnieć należy, że jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że jest ona oczywiście uzasadniona, to w uzasadnieniu wniosku powinien on zawrzeć wywód prawny wykazujący takie kardynalne naruszenie prawa (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 135, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, LEX nr 421035, z dnia 24 lutego 2006 r.,

IV CSK 8/06, LEX nr 201037). Skarga kasacyjna takiego przekonywującego wyводу nie zawiera.

Dobro dziecka zwykle wymaga, aby jego prawne pochodzenie było zgodne z pochodzeniem biologicznym. W ocenie, czy zachodzi przesłanka do wytoczenia powództwa w postaci dobra dziecka lub potrzeba ochrony interesu społecznego, prokurator jest samodzielny i nie musi uzasadniać, jakie względy zadecydowały, że wystąpił z danym powództwem. Decyzja prokuratora nie zależy od spełnienia żadnych dodatkowych, poza wskazanymi w art. 86 k.r.o., przesłanek, ma charakter w pełni autonomiczny i nie podlega kontroli sądu. Niemniej jednak w tej kategorii spraw „interes społeczny powództwa prokuratora powinien być rozważony z uwzględnieniem wszystkich zachodzących okoliczności”.

Powództwo prokuratora podlega ocenie sądu z punktu widzenia zasad współżycia społecznego (uchwała składu 7 sędziów SN z 7 czerwca 1971 r., III CZP 87/70, LexisNexis nr 300982, OSNCP 1972, nr 3, poz. 42; wyrok z 5 czerwca 1968 r., II CR 164/68, LexisNexis nr 318403, OSNC 1969, nr 3, poz. 55), chociaż zasady te mogą stanowić podstawę oddalenia powództwa tylko wyjątkowo. Jeśli zważyć, że z wniosku skarżącej postanowieniem z dnia 5 września D. G. został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnią N. S. G. to należało dojść do wniosku że zaskarżony wyrok nie narusza art. 5 k.c.

Wskazane ponadto w skardze kasacyjnej zarzuty dotyczą ustaleń faktycznych i oceny dowodów dokonanych przez Sąd Okręgowy; tymczasem zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez Sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

l.n